

<http://www.luju.ro/liber-la-mormane-de-morti-curtea-de-apel-bucuresti-a-stabilit-abia-in-ianuarie-2022-primul-termen-in-dosarul-unde-studentul-adrian-secu-cere-constatarea-inexistentei-pe-motiv-de-nepublicare-in-monitorul-oficial-a-ordinului-9490-2020-prin-care-seful-dsu-ra>

**LIBER LA MORMANE DE MORTI –
Curtea de Apel Bucuresti a stabilit abia
in ianuarie 2022 primul termen in
dosarul unde studentul Adrian Secu
cere constatarea inexistentei, pe motiv
de nepublicare in Monitorul Oficial, a
Ordinului 9490/2020 prin care seful
DSU Raed Arafat a permis
suspendarea internarilor si a
interventiilor chirurgicale in cazurile
non-urgente: „Aceste politici aparent
neutre sunt metode de diferentiere de
sorginte nazista prin care se incita la
ura” (Actiunea)**

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 26.10.2021 20:31

Macar acum, in ceasul al doisprezecelea, Parlamentul este dator sa se trezeasca si sa legifereze urgent obligatia in sarcina instantelor de a stabili termene rezonabile in procesele unde romanii solicita anulara abuzurilor starii de alerta. Altminteri, nimic nu impiedica judecatorii sa solutioneze actiunile la Sfantul Asteapta, dupa ce masurile pandemice vor fi oprimat deja zeci sau chiar sute de mii de romani. Iar asta pentru ca procesele vor sta la mila repartizarii aleatorii prin ECRIS.

Lumea Justitiei va prezinta un astfel de caz, unde Curtea de Apel Bucuresti a stabilit abia pentru data de 17 ianuarie 2022 primul termen. Este vorba despre **dosarul nr. 6396/2/2021** (repartizat judecatoarei Carmen Andreea Necula), in care **studentul la Drept Adrian Cristian Secu (foto 2)** cere constatarea inexistentei – pe motiv de nepublicare in Monitorul Oficial – sau, in caz contrar, a anulara Ordinului nr. 9490/2020. Este vorba despre ordinul prin care **seful Departamentului pentru Situatii de Urgenta Raed Arafat (foto 1)** le permite directorilor de spitale sa suspende dupa bunul plac internarile si interventiile chirurgicale in cazurile non-urgente, decizii acuzate ca vor grabi moartea bolnavilor. Lumea Justitiei v-a prezentat atat ordinul ([click aici pentru a citi](#)), cat si felul in care avocatul Adrian Toni Neacsu l-a demontat pas cu pas ([click aici pentru a citi](#)), precum si reactia avocatului Dan Chitic, de a cere retragerea cetateniei romane in cazul lui Arafat ([click aici pentru a citi](#)).

Revenind: ca argumente pentru anulara ordinului (in caz ca instanta va refuza constatarea inexistentei lui din cauza nepublicarii in MO), Adi Secu invoca faptul ca actul normativ incalca OG nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, precum si ca adauga la Legea nr. 55/2020: o data fiindca introduce masura suspendarii internarilor si a operatiilor (necontinuta explicit in lege), iar a doua oara din cauza ca aceasta masura este luata prin ordin al sefului DSU, iar nu prin ordin comun al ministrilor Sanatatii si Afacerilor Interne, asa cum prevede art. 13 din Legea 55/2020.

Nu in ultimul rand, petentul arata ca dreptul la sanatate al romanilor este ingradit printr-un act infralegal (ordin), iar nu printr-o lege, asa cum impune art. 53 din Constitutie, intarit prin Decizia nr. 57/2020 a Curtii Constitutionale a Romaniei.

Incapatanarea judecatoarei

Inainte de a va lasa sa cititi actiunea, mentionam ca Adrian Secu a declarat pentru Lumea Justitiei ca in sedinta din 18 octombrie 2021, i-a solicitat judecatoarei Carmen Necula acordarea unui termen mai apropiat (in octombrie sau in noiembrie), dar magistrata a refuzat si a mentinut termenul din 17 ianuarie 2022.

Prezentam principalele pasaje din actiunea lui Adrian Secu:

„Apreciez ca prin continutul ordinului contestat, se instituie o stare de discriminare injusta intre purtatorii de COVID si ceilalti bolnavi si se incalca in mod grosolan o serie de prevederi din Constitutie si legi organice, precum si un numar nedefinit de Decizii CCR, aducandu-se atingere drepturilor si libertatilor fundamentale. (...)

Art. 34 din Constitutie prevede ca dreptul la ocrotirea sanatatii este garantat, statul fiind obligat sa ia masuri pentru asigurarea igienei sau sanatatii populatiei iar organizarea asistentei medicale, controlul exercitarii profesiilor medicale si alte masuri de protectie a sanatatii fizice si mentale a persoanei se stabilesc prin legi.

Acest politici aparent 'neutre' nu sunt altceva decat niste metode de diferentiere de sorginte nazista prin care se incita la ura.

Prin aceasta discriminare ma simt lezat dar si pus in pericol in eventualitatea in care sunt lasat la triaj pe mana medicului, fara a exista niste criterii clare si obiective prin care sa se defineasca urgenta medicala care poate beneficia de tratament/spitalizare/operatie, urmarind asadar sa evit o paguba iminenta care nu s-ar putea repara si care mi-ar atenta la insusi dreptul la viata.

III. Pe fondul cererii

1) Inexistenta actului administrativ

Formalitatea publicarii reprezinta o garantie a respectarii legalitatii si transparentei administratiei publice.

Actele administrative normative contin reglementari cu caracter general, impersonale, care produc efecte erga omnes, in timp ce actele individuale produc efecte, de regula, fata de o persoana, sau uneori fata de mai multe persoane, nominalizate expres in continutul acestor acte.

Incadrarea unui act infralegislativ intr-una dintre cele doua categorii mai sus aratate se realizeaza prin examinarea integrala a continutului sau,. Cu alte cuvinte, un act administrativ este fie normativ, fie individual, in functie de intinderea efectelor juridice pe care le produce. (I.C.C.J, Sectia de contencios administrativ si fiscal, decizia nr. 1718/2013)

Chiar daca in cuprinsul art.7 se face referire la faptul ca ordinul contestat se comunica doar unor anume institutii interesate pentru punerea acestuia in aplicare, este de remarcat ca prin continutul sau, actul normativ nu creeaza drepturi si/sau obligatii doar in sarcina acestor institutii, ci in sarcina tuturor asiguratilor la sistemul public de sanatate aflati pe teritoriul Romaniei. (...)

Sanctiunea care intervine in cazul nepublicarii in Monitorul Oficial a actelor administrative cu caracter normativ este cea a 'inexistentei' actului normativ, dat fiind ca potrivit art.11, alin.1 din Legea nr.24/2000, publicarea in Monitorul Oficial reprezinta o conditie pentru intrarea in vigoare a actelor normative, adica pentru a lua fiinta, pentru a exista din punct de vedere juridic, pentru a putea incepe sa produca efecte juridice si deci pentru a intra in circuitul juridic (in cauza neinteresand existenta materiala, in planul realitatii fizice, a unui inscris care incorporeaza vointa emitentului, ci existenta lui in planul realitatii juridice).

Altfel spus, un astfel de inscris nu genereaza niciun efect juridic si deci nu beneficiaza de nicio prezumtie de legalitate, prezumtie care eventual sa poata fi rasturnata pe calea unei actiuni in anulare.

In acest sens, depun la dosar Sentinta Civila nr. 1076/2021 a Curtii de Apel Bucuresti, ramasa definitiva prin Decizia Civila nr. 3883/2021 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, prin care s-a constatat inexistenta a doua dintre Hotararile CNSU, respectiv HCNSU nr. 28/2021 si HCNSU nr. 40/2021, precum si Sentinta Civila nr. 1075/2021 a Curtii de Apel Bucuresti, prin care s-a constatat inexistenta HCNSU nr. 36/2020.

2) Nulitatea absoluta a actului administrativ

In esenta, se observa ca ordinul contestat este adoptat in temeiul art.7 ^1 din OUG nr. 11/2020, al art. 14 din HG nr. 557/2016, a art. 15 ^1 din OUG nr. 21/2004, a art. 19 din OUG nr. 20/2001, al art. 5 alin.1) lit.d) din Legea nr. 55/2020 si H.G. nr. 932/2020

- Potrivit art. 14 din HG nr. 557/2016:

In exercitarea atributiilor specifice, comandantul actiunii si comandantul interventiei emit ordine cu caracter operativ, care sunt obligatorii pentru toate fortele si mijloacele implicate in actiunile de raspuns, indiferent de provenienta acestora.

- Potrivit art. 15¹ din OUG nr. 21/2004:

(1) Atunci cand comandantul actiunii este seful Departamentului pentru Situatii de Urgenta sau persoana desemnata de acesta, coordonarea operationala a situatiilor de urgenta la nivel national se realizeaza prin Centrul national de coordonare si conducere a interventiei, care asigura suportul decizional pentru comandantul actiunii la nivel national si pentru Comitetul national.

- Potrivit art. 19 din OUG nr. 20/2021:

(1) Pe durata starii de alerta declarate potrivit Legii nr. 55/2020 privind unele masuri pentru prevenirea si combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificarile si completarile ulterioare, medicii prevazuti la art. 386 alin. (1) si (1¹) din Legea nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pot acorda asistenta medicala in afara specialitatii persoanelor diagnosticate cu COVID-19 in baza si in limitele protocoalelor de practica medicala, aprobate prin ordin al ministrului sanatatii, potrivit art. 16 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 95/2006, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, in termen de 15 zile de la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante de urgenta.

(2) Medicii prevazuti la alin. (1) nu sunt raspunzatori pentru daunele si prejudiciile produse in exercitarea profesiei desfasurate in conditiile alin. (1).

In ceea ce priveste aceste trei dispozitii anterior citate, se retine ca acestea stabilesc atributiile generale ale Comandantului Actiunii, forta juridica obligatorie a ordinelor emise de acesta pentru unitatile din subordinea sa, modul de organizare a Centrului National de Coordonare si Conducere a Interventiei, precum si posibilitatea unor categorii de medici de a trata pacienti Covid in afara specialitatii lor.

Astfel, normele edictate tin, in esenta, de elaborarea politicilor si a cadrului general de functionare a sistemului de centre operative in subordinea Sefului DSU, precum si mecanismul detasarii personalului in caz de nevoie pentru tratarea pacientilor Covid pozitiv, fara referire insa la situatia particulara reglementata de ordinul atacat, respectiv la suspendarea internarilor/interventiilor chirurgicale, astfel ca nu pot constitui prin ele insasi, temeiul de drept material al ordinului atacat.

Chiar si in ipoteza in care ordinul contestat ar fi fost emis in baza dispozitiilor anterior enumerate, se observa faptul ca acestea nu reprezinta norme primare 'legale' in sensul edictat de legiuitorul constituant la art. 53 din Constitutie, potrivit caruia restrangerea drepturilor si libertatilor se poate face doar prin lege, in sensul sau strict, de act formal al Parlamentului.

- Potrivit art. 7[^]1 din OUG nr. 11/2020,

Pentru situatiile in care exista un risc iminent pentru sanatatea publica se imputerniceste secretarul de stat, sef al Departamentului pentru Situatii de Urgenta din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sau inlocuitorul legal al acestuia sa dispuna prin ordin orice masuri necesare pentru prevenirea si combaterea efectelor, inclusiv stabilirea unor zone de carantina, restrictii temporare de circulatie, precum si masuri de evacuare, care sunt obligatorii pentru toate institutiile publice centrale si locale.

Atribuirea competentei catre Seful Departamentului pentru Situatii de Urgenta de a dispune prin ordin orice masuri necesare pentru prevenirea si combaterea efectelor cu risc iminent pentru sanatatea publica aduce atingere art.1 alin.(5) din Constitutie.

Norma ce reglementeaza dispunerea unor actiuni si luarea unor masuri, trebuie sa fie reglementata in mod previzibil si in limitele unor repere concrete, care sa elimine riscul ca, prin ingerinta Comandantului Actiunii, masurile sa capete caracter abuziv sau restrictiv al unor drepturi sau libertati.

Pentru a fi respectata de catre destinatarul sau, si anume Seful DSU, norma legala care permite acestuia sa evalueze o situatie de risc iminent, care impune actiuni si masuri necesare si proportionale, trebuie sa indeplineasca anumite cerinte de claritate si previzibilitate, astfel incat acesta sa isi poata adapta in mod corespunzator conduita. In acest sens, statul de drept asigura suprematia Constitutiei, corelarea tuturor legilor si tuturor actelor normative cu aceasta.

Principiul securitatii juridice presupune ca dreptul sa fie previzibil si ca solutiile juridice sa ramana relativ stabile. Respectarea principiului previzibilitatii legii confera coerenta sistemului normativ, fiind de natura sa asigure o lina si amiabila relationare intre autoritati si cetateni, pentru ca acestia din urma sa nu fie surprinsi de acte normative inopinate (deci abuzive), care sa le prejudicieze interesele. (...)

Tocmai pentru ca textul actului normativ nu cuprinde in sine prevederi exprese si limitative referitoare la restrangerea exercitiului unor drepturi si libertati constitutionale, modalitatea de redactare creeaza premisele unei aplicari discreționare si de adoptare a unor masuri de restrangere a exercitiului drepturilor si libertatilor, aspect de natura sa contravina atat principiului securitatii juridice, cat si principiului legalitatii restrangerii exercitiului unor drepturi si libertati.

Avand in vedere ca ordinul contestat afecteaza regimul juridic al dreptului la sanatate, in atare situatie devin incidente dispozitiile art.115, alin.6 din Constitutie, potrivit carora 'Ordonantele de urgenta nu pot fi adoptate in domeniul legilor constitutionale, nu pot afecta regimul institutiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertatile si indatoririle prevazute de Constitutie, drepturile electorale si nu pot viza masuri de trecere silita a unor bunuri in proprietate publica'. (...)

Avand un caracter cu totul exceptional si un profund efect negativ asupra persoanelor bolnave care nu sunt purtatoare de SARS-COV-2, masurile privitoare la suspendarea internarilor si operatiilor trebuiau sa beneficieze de un regim juridic strict, atat din perspectiva conditiilor in care se poate lua masura, cat si din perspectiva autoritatilor competente si a procedurii aplicabile, toate acestea constituind aspecte care 'concura' la restrangerea unui drept fundamental, in sensul art.53 din Constitutie, restrangere care se poate realiza numai prin lege, in intelesul strict al termenului, respectiv acela de act normativ emis de Parlament (conform paragrafului 80 din decizia CCR nr.157/2020: 'in cadrul constitutional ulterior revizuirii Legii fundamentale din anul 2003, restrangerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertati fundamentale nu poate fi realizata decat printr-o lege, ca act formal al Parlamentului').).

Or, in speta se constata ca printr-un act al puterii executive se modifica 'temporar' vointa puterii legislative prevazute in legea nr. 95/2006 (ex. art. 219 alin.2 lit.b) asigurarea protectiei asiguratilor in mod universal, echitabil si nediscriminatoriu, in conditiile utilizarii eficiente a Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate sau art. 380 alin. (3) Deciziile si hotararile cu caracter medical vor fi luate avandu-se in vedere interesul si drepturile pacientului, principiile medicale general acceptate, nediscriminarea intre pacienti, respectarea demnitatii umane, principiile eticii si deontologiei medicale, grija fata de sanatatea pacientului si sanatatea publica.), atribuindu-se competenta de a restrange exercitiul unui drept fundamental unei autoritati publice executive si nu medicului.

O atare concluzie se impune cu atat mai mult, cu cat schimbarile legislative sporesc gradul de afectare a dreptului/libertatii fundamentale, fiind deci la randul lor vatamatoare.

Imprejurarea ca in speta nu a fost invocata si, evident, nici constatata neconstitutionalitatea OUG nr.11/2020 nu impiedica anulara actelor administrative emise in temeiul acestei ordonante, dat fiind ca un act administrativ trebuie sa respecte intregul sistem normativ de nivel superior.

Altfel spus, un act administrativ trebuie sa fie conform nu numai cu actul normativ imediat superior pe care il pune in aplicare, ci cu toate actele cu putere de lege aplicabile situatiei la care se refera si, mai ales, cu legea fundamentala, respectiv Constitutia.

Or, in speta, se retine ca ordinul Comandantului Actiunii nr.9490/04.10.2021 nu este emis in baza unei legi, ca act formal al Parlamentului, si, deci, nu poate produce efectul juridic al restrangerii exercitiului dreptului la sanatate, fiind contrar art.53 si art.115, alin.6 din Constitutie. (...)

Concluzia necesitatii conformitatii unui act administrativ in primul rand cu Constitutia si, implicit, posibilitatea de a sesiza instantele de contencios administrativ in cazul nerespectarii acestei conformitati, se poate desprinde, dincolo de prevederile art.1, alin.5 din Constitutie ('In Romania, respectarea Constitutiei, a suprematiei sale si a legilor este obligatorie', obligatie ce se refera inclusiv la activitatea de emitere a actelor administrative normative) si din considerentele 34-37 ale deciziei nr.458/2020 a Curtii Constitutionale. (...)

Mentionam cu titlu de jurisprudenta, Sentinta Civila nr. 406/2021 pronuntata in dosarul nr. 1622/2/2021 al Curtii de Apel Bucuresti, ramasa definitiva prin Decizia nr. 2328/2021 a ICCJ.

In preambul mai sunt mentionate si prevederile art. 5 alin.1) lit.d) din Legea nr. 55/2020, precum si HG nr. 932/2021.

Potrivit art. 5 alin.1) lit.d) din Legea nr. 55/2020,

(1) Masurile pentru cresterea capacitatii de raspuns sunt:

d) coordonarea operationala a unor servicii publice;

Potrivit art. 4 alin.1) din Legea nr. 55/2020:

(1) Starea de alerta se instituie de Guvern prin hotarare, la propunerea ministrului afacerilor interne, si nu poate depasi 30 de zile. Starea de alerta poate fi prelungita, pentru motive temeinice, pentru cel mult 30 de zile, prin hotarare a Guvernului, la propunerea ministrului afacerilor interne.

Potrivit art. 6 din Legea nr. 55/2020:

Hotararile prin care se declara ori se prelungeste starea de alerta, precum si cele prin care se stabileste aplicarea unor masuri pe durata starii de alerta cuprind:

a) baza legala;

b) perioada starii de alerta;

c) masuri pentru cresterea capacitatii de raspuns, asigurarea rezilientei comunitatilor si diminuarea impactului tipului de risc necesar a fi aplicate, conditiile concrete de aplicare si destinatarii acestor masuri;

d) institutiile si autoritatile publice care pun in aplicare sau urmaresc respectarea aplicarii masurilor, dupa caz.

In masura in care legiuitorul a stabilit prin Legea nr. 55/2020 ca starea de alerta se instituie prin hotarare a Guvernului, a stabilit atributii ale Guvernului in legatura cu starea de alerta si acte pe care Guvernul le adopta in exercitarea atributiilor mentionate, astfel ca toate acestea sunt de competenta sa exclusiva, iar nu de resortul Sefului DSU.

In anexele H.G. -urilor emise in baza sus amintitei legi, sunt prevazute in concret masurile si institutiile, respectiv autoritatile publice responsabile pentru a le pune in aplicare, insa masurile adoptate de DSU nu fac parte din ele si nici nu este mentionata aceasta autoritate publica in Anexele acestora.

Potrivit Anexei 1 la HG nr. 932/2021,

Articolul 1. In conditiile art. 5 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 55/2020 privind unele masuri pentru prevenirea si combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificarile si completarile ulterioare, se stabilesc urmatoarele masuri:

1. coordonarea operationala a serviciilor publice de ambulanta si a serviciilor voluntare pentru situatii de urgenta, in conditiile art. 54 si 55 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor masuri, incepand cu data de 15 mai 2020, in contextul situatiei epidemiologice determinate de raspandirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea si completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educatiei nationale nr. 1/2011, precum si a altor acte normative, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 179/2020, cu modificarile si completarile ulterioare;

2. coordonarea operationala a politiei locale, in conditiile art. 50-52¹ din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 70/2020, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 179/2020, cu modificarile si completarile ulterioare.

Articolul 4

(1) Masura prevazuta la art. 1 pct. 1 se pune in aplicare de catre unitatile teritoriale pentru situatii de urgenta, respectiv de catre inspectoratele pentru situatii de urgenta.

(2) Masura prevazuta la art. 1 pct. 2 se pune in aplicare de catre Politia Romana, prin inspectoratele de politie judetene/ Directia Generala de Politie a Municipiului Bucuresti.

Asadar, in HG nr. 932/2021 nu este mentionata vreo masura conferita DSU prin care sa se poata restrictiona accesul in spitale, pentru internari sau interventii chirurgicale, astfel ca ordinul atacat este emis de o autoritate necompetenta.

Dincolo de aceste aspecte, chiar si in ipoteza in care ordinul contestat ar fi avut la baza direct Legea nr. 55/2020, el ar fi putut selecta numai acele masuri prevazute de legiuitorul parlamentar in lege si nu adauga la aceasta prin acte infralegale. (...)

Adaosul la lege este evident pe masura ce parcurgem considerentele Deciziei CCR nr. 391/2021. (...)

Referitor la discriminarea creata prin ordin si declaratiile numitului dr. Raed Arafat, precizez ca art. 15 alin. 1 din Constitutie stabileste ca cetatenii beneficiaza de drepturile si libertatile consacrate prin Constitutie si prin alte legi si au obligatiile prevazute de acestea, iar art. 16 alin. 1 din Constitutia Romaniei arata ca cetatenii sunt egali in fata legii si autoritatilor publice fara privilegii si fara discriminari. Or, Curtea Constitutionala a aratat in deciziile sale ca nesocotirea principiului egalitatii in drepturi are drept consecinta neconstitutionalitatea privilegiului sau a discriminarii si ca neconstitutionalitatea privilegiului impune eliminarea privilegiului nejustificat acordat.

Principiul egalitatii in fata legii si interzicerea discriminarii sunt consacrate si de art. 14 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului precum si de art.20 si 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. (...)

Pe cale de consecinta, se poate observa ca atat Ordinul in sine, cat si declaratiile numitului dr. Raed Arafat, golesc de continut dreptul la sanatate individuala prevazut de art. 34 alin.1) din Constitutie precum si dreptul persoanelor de a beneficia de asistenta medicala in unitatile sanitare de stat prevazut la art. 47 alin.2) din Constitutie.

Avand in vedere multiplele ilegalitati ale ordinului, expuse pe larg mai sus, precum si situatia mea particulara, de persoana fizica care are mai multe probleme de sanatate printre care si hipertensiune arteriala si este expus unui risc imens datorita acestui ordin, se impune acordarea unei sume de 5.000 lei pentru reparatia starii de discriminare astfel create”.

[* Cititi aici intreaga actiune](#)